

437 destenyidor -a abj. Que
destenyeix

destenyiment m. Acció de des-
tenyir o de destenyir-se; l'efecte

destenyir v. tr. per perdre (la
una cosa tenyida). | Pro-
calar una cosa tenyida

destermenar v. tr. Preure els termes
(a un camp, etc. termenat)

desterrament m. Bandyament

desterrar v. tr. Bandyar

desteular v. tr. Preure les
teules del teulat o teulada
(d'una casa, etc.)

destí m. Potència sobrehumana que,
segons els pagans, preava per ender-
vant el curs dels esdeveniments, la
sort reservada a cadascú; sort re-
servada a cadascú.